

Nr 18

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om rätt för riksdagsledamot att vid inkomsttaxering göra avdrag för avgift till riksdagsgruppskansli.

(2:a avd.)

I en inom riksdagen väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, II: 577 av herr *Larsson* i Luttra *m. fl.*, har hemställts, att riksdagen måtte besluta, att riksdagsman vid inkomsttaxeringen skall äga rätt till avdrag för av honom erlagd avgift till riksdagsgruppskansli, samt att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderliga författningsändringar.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för det i motionen framförda yrkandet, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 1 § stadgan den 21 februari 1941 (nr 98) om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande, i nämnda författningsrums lydelse enligt lag den 24 maj 1957 (nr 170), utgick till riksdagsman ersättning för riksdagsmannauppsdraget i form av dels grundarvode med visst belopp för år, dels på visst sätt bestämd kostnadsersättning. I fråga om kostnadsersättningen, vilken var avsedd att täcka samtliga kostnader i samband med riksdagsarbetet, gällde enligt särskild föreskrift i 32 § 3 mom. kommunal-skattelagen att ersättningen inte behövde upptagas såsom intäkt i deklARATIONEN. Riksdagsmannen ansågs sålunda i sin verksamhet som riksdagsman ha haft avdragsgilla kostnader till belopp motsvarande kostnadsersättningen. Detta innebar å andra sidan att han för sina kostnader under riksdagsarbetet aldrig kunde tillgodonjuta högre avdrag än som svarade mot kostnadsersättningen.

Enligt ett av 1959 års riksdag antaget förslag till ändrad lydelse av stadgan om ersättning för riksdagsmannauppsdragets fullgörande åtnjuter riksdagsman arvode med visst belopp för år jämte traktamente. Traktamentet är avsett att täcka uteslutande levnadskostnadsfördyringen på riksdagsorten. Någon ersättning för andra utgifter för riksdagsmannauppsdraget utgår numera inte.

I *förevarande motion* upplyser motionärerna att kammarrätten i ett den 11 december 1963 avgjort mål inte medgivit riksdagsman avdrag för hans

andel i kostnaderna för en riksdagsgrupps kansli. Avgörandet står enligt motionärernas mening inte i överensstämmelse med de nya reglerna i fråga om ersättning för riksdagsmannauppdragets fullgörande. Under hänvisning dels till att riksdagsman numera endast äger uppbära traktamenten, vilka är avsedda att täcka uteslutande levnadskostnadsfördyringen på riksdagsorten, och dels till att riksdagsmännens avgifter till gruppkanslierna i beskattningshänseende inte kan jämföras med sådana medlemsavgifter, för vilka avdrag inte medges, utan fastmer måste betraktas som kostnader för intäkternas förvärvande, hemställer motionärerna om sådan lagändring, att avgift till riksdagsgruppskansli blir avdragsgill.

Utskottet

Regeringsrätten har genom utslag den 2 februari 1965 i det av motionärerna åberopade målet bifallit av vederbörande riksdagsman framställt yrkande om avdrag för den ifrågakomna avgiften till riksdagsgruppskansli. Regeringsrättens motivering, »enär ifrågavarande avgift utgör ersättning för biträde med utförande av göromål avseende — — — riksdagsmannauppdrag samt avgiften vid sådant förhållande och med hänsyn till omständigheterna i övrigt är att anse som kostnad för fullgörande av riksdagsmannauppdraget — — —», får anses innebära att en avgift till riksdagsgruppskansli, som har karaktären av en kostnad för fullgörande av tjänsten, redan enligt nu gällande regler är avdragsgill vid beskattningen. Regeringsrättens avgörande innebär å andra sidan inte något avsteg från principen att medlemsavgifter i regel inte är avdragsgilla. I den mån avgiften till ett riksdagsgruppskansli har karaktären av medlemsavgift i egentlig mening, d.v.s. om den utgör ersättning för annat än vid taxeringen avdragsgilla kostnader, torde avdrag för avgiften inte kunna medges.

Under åberopande av vad sålunda anförts, och då motionärernas yrkande genom regeringsrättens utslag synes vara tillgodosett, får utskottet hemställa,

att motionen II: 577 av herr Larsson i Luttra m.fl. om rätt för riksdagsledamot att vid inkomsttaxering göra avdrag för avgift till riksdagsgruppskansli, i den mån den icke kan anses besvarad genom vad utskottet ovan anført, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 18 mars 1965.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Bevillningsutskottets betänkande nr 18 år 1965

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Yngve Nilsson, Wärnberg, Elofsson, Tage Johansson, Gösta Jacobsson, Billman och Skårman; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Brandt, Allard, Gustafson i Göteborg, Kärrlander, Engkvist, fru Nettelbrandt, herrar Eriksson i Bäckmora, Boo och Carlstein.